

Jens Vibjerg (V):

I Venstre har vi i flere år været meget optaget af at sikre, at aktiveringen af ledige er relevant og meningsfyldt og anvendes som den mest direkte vej til ordinær beskæftigelse.

Under den gamle arbejdsmarkedsreform oplevede vi megen meningsløs og helt uantagelig aktivering. Derfor var det for Venstre magtpåliggende, at vi i den nye arbejdsmarkedsreform satsede på kvalitet i aktiveringen frem for kvantitet. Det var en af årsagerne til opgøret med den gamle regel om, at man skulle aktiveres 75 pct. af tiden i aktivperioden. En sådan regel så vi betød større fokus på antal aktiveringsforløb frem for på effekten af et aktiveringsforløb, noget, vi i forligskredsen var enige om.

Med den nye arbejdsmarkedsreform har det for Venstre været magtpåliggende at få det kurskifte, at nu skulle aktivering først og fremmest være et redskab til at komme i ordinær beskæftigelse. Selvfølgelig er aktivering også et instrument til rådighedsafprøvning, men aktivering skal i første række være det værktøj, der skal sikre den mest direkte vej tilbage til ordinær beskæftigelse.

Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at vi i Venstre er mest optaget af at bruge jobtræning, herunder privat jobtræning, som et af de allervigtigste aktiveringsinstrumenter. Det er her, vi først og fremmest ser den positive effekt af aktiveringen. Privat jobtræning er simpelt hen det instrument, der giver den største grad af efterfølgende selvforsørgelse.

Hverken AF eller kommunerne har været særlig gode til at udnytte det instrument. Derfor var det også vigtigt for os i den nye arbejdsmarkedsreform at få andre aktører på banen til at løse bl.a. denne opgave. Både det, at vi får andre ind med særlige forudsætninger for at løse denne opgave, og det at få lidt konkurrence på markedet var og er vi overbeviste om kan være med til at give privat jobtræning et løft.

Herudover er aktivering selvfølgelig en bred vifte af tiltag, der skal tilpasses den enkeltes forudsætninger og behov. Det kan være et kursus; man har behov for, det kan være et uddannelsesforløb, det kan være et intensivt jobsøgningsforløb, eller det kan være et forløb i et beskæftigelsesprojekt, som har nogle formål, der er tilpasset den enkelte.

Uddannelse har også en meget høj prioritet. Vi skal selvfølgelig sikre, at arbejdskraften har de kvalifikationer, som arbejdspladserne efterspørger. Derfor er uddannelse også det instru-

ment, der beslægtet den allerstørste del af ressourcerne. Nogle vil gerne have endnu mere uddannelse, men når vi ser effekten, er det svært at finde argumenter for at øge indsatsen her på bekostning af f.eks. jobtræning.

Kl. 17.50

Nu er det altid fornuftigt at evaluere og diskutere de tiltag, vi gennemfører, men jeg må nok sige, at denne forespørgsel synes jeg kommer på et for tidligt tidspunkt i forhold til den nye arbejdsmarkedsreform. Det er immervæk kun et halvt år siden, vi vedtog de sidste og afgørende love i reformen, og det er først nu, man i AF-systemet og kommunerne implementerer den nye lovgivning og skal lave udbud med nye aktører på banen. Det kan man med rimelighed ikke foretage en fornuftig vurdering af på nuværende tidspunkt.

Det er mit indtryk, at mange af tingene lykkes ret flot, men selvfølgelig er jeg også bekendt med forløb, som ikke har været de smukkeste.

Dertil vil jeg godt sige to ting: På den ene side må vi jo acceptere en indkøring og med alle de mennesker, der skal igennem systemet, selvfølgelig også enkelte fejl. På den anden side er det vigtigt, at både AF og kommunerne aktivt sikrer, at aktiveringsforløb i egne rækker eller hos andre aktører har en ordentlig kvalitet. Aktiveringsfejl skal simpelt hen luges bort. Det er en forpligtelse, AF og kommunerne har, og som jeg er sikker på regeringen vil følge nøje. Ja, det vil vi andre da også.

Vi har i forligskredsen om »Flere i arbejde« været enige om, at nu var det altså kvalitet frem for kvantitet. Det handler simpelt hen om at sikre den korteste og mest direkte vej tilbage til almindelige job.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jamen det er da også rart, når Venstres ordfører sådan repeterer, hvad der har været ønsket med reformen, men jeg vil indrømme, jeg er noget overrasket over, at hr. Jens Vibjerg mener, at forespørgslen er kommet for tidligt, fordi man ikke rigtig ved hvordan.

Jamen læser hr. Jens Vibjerg overhovedet ikke aviser, modtager han ikke post, hører han ikke radio? Der går da ikke en dag, uden at der er kritik af, at regeringen har lagt loft over uddannelsesaktiviteterne, fordi der skal være sparemål. AF-regionerne klager over det. Har de haft mulighed for at opkvalificere arbejdskraften? Nej, de skal skabe private jobtræningspladser, hvil-